

Kapitel 1

Bertil havde fødselsdag den første august. Og lige fra morgenstunden var det en smuk dag, med høj klar sol og en lun, men frisk vind. Og så var det oven i købet søndag.

Hugo var på vej tværs over campingpladsen med varme rundstykker, da han fik øje på Gurlis motorcykel ved siden af den cremefarvede campingvogn, der så sent på sæsonen var den eneste på den afsvedne plæne. Han havde hidtil løbet med høje knæløftninger, men satte nu farten ned, og iagttog hvordan Gurli, overskrævs på den brune Nimbus, ordnede en stor buket blomster. Det der irriterede ham var imidlertid den lille, lapsede mandsling i sidevognen, som sad og viftede med et stort hjemmelavet dannebrogflag.

Hugo skød brystet frem og halvløb Gurli og Albin i møde. Han var i sit nye træningstøj i landsholdets farver. Han besluttede sig for at optræde høfligt og fattet, ligegyldigt hvad Albin sagde. Det var trods alt Bertils fødselsdag, og med hensyn til den gamle, så kunne man efterhånden undskylde ham grundet hans accelererende senilitet, hvis seneste udslag, ideen med Omar Omar, måtte sende ham på galeanstalten inden bladene skiftede farve. En omstændighed, der gav Hugo humøret tilbage.

– Godmorgen Gurli ... og øhh ... Albin, råbte han på afstand.

Gurli tog sin styrthjælm af: – Hej, Hugo, sikke fin du er. Hun smilede til ham og lynede skinddragten op.